

Park Kiadó - Könyvklubja: Orosz napló

2010 november 27. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

értékelve

Még nincs

Mérték

Az Orosz napló fantasztikus könyv! Két érzékeny m?vész Capa és Steinbeck utazásra hív minket az akkori vasfüggöny mögé, háraahagyva a pezsg? New York-i bárók cigarettafüstös, koktélos félhomályát. Mindig izgalmas, ha két más-más területr?l érkez? m?vész közösen együtt tud alkotni. Kihagyhatatlan!

"Willy letette elének a pultra a két halványzöld Suisse-t, mi pedig arról kezdtünk beszélgetni, vajon maradt-e még valami, amit egy becsületes, szabadelvű ember csinálhat ebben a világban. A lapokban mindennap rengeteget írtak Oroszországról. Hogy mit forgat a fejében Sztálin, mit tervez az orosz vezérkar, milyen a csapatfelállítás, miféle kísérletek folynak atomfegyverekkel meg irányított rakétákkal, és mindezt olyanok írták, akik sosem jártak ott, és kétes forrásokból merítettek. Megállapítottuk ugyanakkor, hogy bizonyos dolgokat senki sem ír meg Oroszországról, márpedig minket éppen ezek a dolgok érdekelnek a legjobban. Hogyan öltözködnek ott az emberek? Mit esznek vacsorára? Szoktak-e mulatni? Milyen ételeik vannak? Hogyan szeretkeznek és hogyan halnak meg? Miről beszélgetnek? Szoktak-e táncolni, énekelni, játszani? Járnak-e iskolába ott a gyerekek? Úgy éreztük, érdekes lenne mindezt megtudni, lefényképezni, írni róla. Persze náluk is fontos a politika, akárcsak nálunk, de létezni kell annak a bizonyos 'nagy másik oldalnak', akárcsak ideát. Kell, hogy legyen magánélete is az orosz embereknek, s erről azért nem olvashatunk, mert senki sem ír róla és senki sem fényképezi le."

Erről szól az Orosz napló, **Steinbeck** és **Capa** közös utazásának végeredménye. 1947-ben jártak a Szovjetunióban, amikor még élt egyfajta jogos és kölcsönös csodálat a két nemzet katonai teljesítménye miatt, de a politika és a sajtó már kezdett szarvakat és farkat rajzolni a másikra. Persze az útjukat is a Patyomkin Utazási Iroda szervezte, mint minden külföldiét, mégis több helyre eljuthattak, mint a hivatalosan akkreditált külföldi tudósítók, akik gyakorlatilag nem hagyhatták el Moszkvát. Steinbeckék jártak Moszkvában, Kijevben, Sztálingrádban, Tbiliszipben, és néhány faluban is. A hatalmas országban hatalmas különbségeket találtak. Össze sem lehet hasonlítani a porig rombolt Sztálingrádot, ahol az emberek nagy része még 1947-ben is pincékben élt, mert nem volt elég lakás, a Fekete-tenger vidékével, ahová nem ért el front.

Nagy rész sikerült elkerülniük a hivatalos találkozókat és egyszer emberekkel beszélgettek, őket kérdezték mindennapjaikról, azok meg Steinbecket az amerikai életről. Nem igazán értették egymást, egészen más fogalmi rendszerben gondolkoztak. Gondoljunk csak bele, mekkora különbség volt a két ország politikai berendezkedése, társadalma, életszínvonala között!

Steinbeck feljegyzései szándékosan „felszínesek”, csak a benyomásait rögzíti – jókat, rosszakat egyaránt – nem akar következtetéseket levonni, és főleg nem akar politikai elemzésekbe bocsátkozni. Szenttelen stílusa, fanyar humora nagyon szórakoztató, tele van a könyv jobbnál jobb epizódokkal. Capa képei pedig egyszerűségükben és mindennaposságukban zseniálisak. Nem keres különleges beállításokat, mentes minden hatásvadászattól.

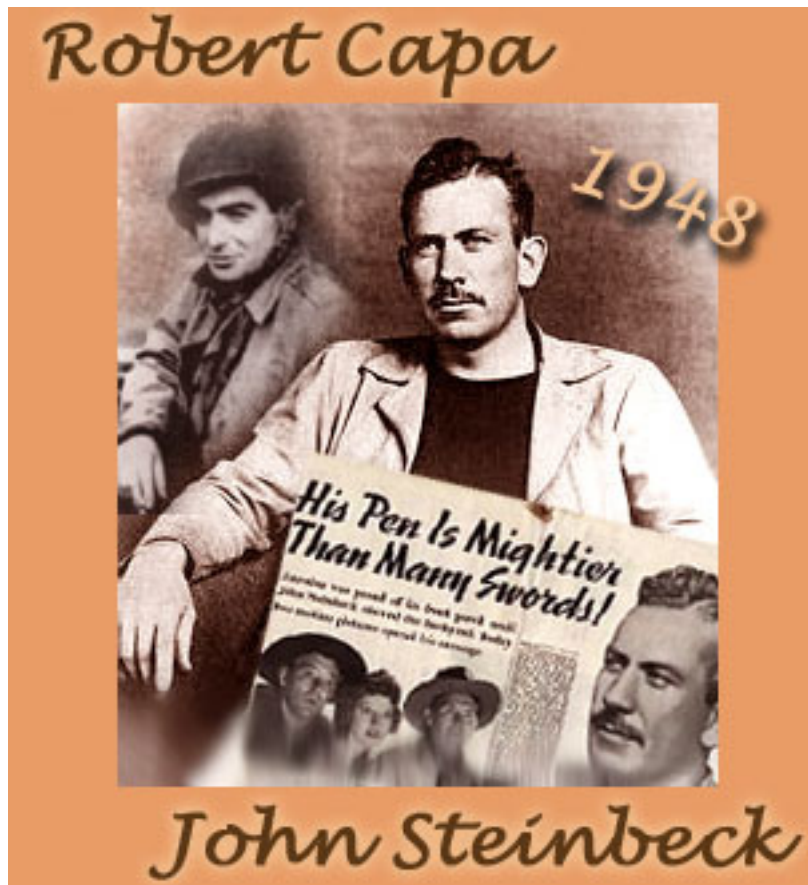
Az úti élményeken kívül a két utazó egymásnak kiosztott fricskái teszik nagyon élvezetessé az írást. Steinbeck folyamatosan kóstolgatja Capát.

Capa laza, ez már a **Kissé elmosódva** című könyvéből is kiderült, kivéve, ha a negatívjairól vagy a felszereléséről van szó, mert akkor nyögös. Most az is kiderül, hogy elszívesít-e kölcsön könyvet bárkitől, és ha fürdőszobát talál, vízidiszónóvá változik. Sem marad adós, egy rövid bejegyzésben értekezik Steinbeck alkoholfogyasztási szokásairól.

Kapunk még egy alapos utószót, és persze Capa fotóit, 70 darabot. Mindenképp!

<http://nyajas.blog.hu/>

Nem sokkal azután, hogy vasfüggöny ereszkedett le Kelet-Európára, John Steinbeck és Robert Capa nem mindennapi utazásra indultak a Szovjetunióban. Jártak Moszkvában és Sztálingrádban, Ukrajnában, Grúziában és a Fekete-tengernél. A „nagy másik oldal” – így nevezte el Steinbeck azt, amit láttak, és írásban-képekben megörökítették: az orosz férfiak és nők dolgos hétköznapjait. Az 1947 júliusa és szeptembere közt lezajlott utazást megörökíti Orosz napló sajátos módon ötvözi az amerikai író együttérzéssel és humorral lejegyzett, remek megfigyeléseit Capa nagyszerű fotóriporteri teljesítményével. Azt a korszakot ragadja meg, amikor a második világháború után két évvel lassan magára talál és talpra áll a nép a súlyos harcok sújtotta, hatalmas Szovjetunióban.

Az út során Capa mintegy 4000 felvételt készített, ebből a kötetben 70 látható.

John Steinbeck (1902–1968) amerikai író a második világháború idején haditudósítóként működött. Első irodalmi sikerét Kedves csirkefogók (1935) című művével aratta, későbbi regényeinek tárgya az 1930-as évek gazdasági válságának hatása (Egerek és emberek, Késik a szüret, Érik a gyümölcs). Édentől keletre című családregényében (melyből James Dean főszereplésével Elia Kazan forgatott filmet) három nemzedék történetét meséli el. Írói munkásságáért 1962-ben Nobel-díjat kapott.

Robert Capa (1913–1954) magyar származású fotóriporter és haditudósító 1936-ban a spanyol polgárháborúban készített, A milicista halála című fotójával vált világhírvé. 1941 és 1945 között az amerikai hadsereg haditudósítója volt, képei a Life-ban és a Collier'sben jelentek meg. 1947-ben többekkel megalakította a ma is működő Magnum fotóügynökséget. Utolsó riportját az indokínai harcokról készítette, a vietnami Thai Binhben aknára lépve vesztette életét.

A könyv megrendelhető a www.parkkiado.hu oldalon.

<http://www.parkkiado.hu/konyv.php?id=397&katid=K&alkatid=1>

Flag Polgári Műhely

Ajánló